

Jemima zoekt leden Raad van Toezicht

Voor informatie
www.jemima.nl

“Als ik nooit in Jemima was gekomen, waar zou ik nu dan zijn geweest??”

Juli	5 JeanetteAbd Rabo - Cleaner 25 Nuha Ghareb - Medewerker Ruchama
Mei	1 Lucy Alwai - Teacher Eber 2 Mary - Medewerker Lemuel 3 Manal Zriena - Assistent Eber 17 Joseph Khoury - Medewerker Jachin 22 Hanan Banoura - Teacher Eber 30 Sabah Bahnan - Teacher Eber 30 Intisar - Bewoner Emmanuel
September	1 Rafat - Bewoner Boaz 21 Issa - Bewoner Boaz 26 Nicola Alshouri - Fysiotherapeut 27 Shereen Tanas - medewerker Ruchama
Oktober	1 Insaf Khalifa - Schoonmaakster 5 Rana - Bewoner Ruchama 9 Mohamed - Bewoner Jachin 12 Elizabeth - Medewerker Jachin 14 Mahmud - Bewoner Jachin 24 Judith van Weelden - Staffunctionaris 27 Ikram - Bewoner Lemuel

VERJAARDAGEN

JEMIMA

ISSN 0928-7442 • April 2011

Pagina 1

Hallo allemaal,

Fijn dat u de nieuwsbrief leest. Wij leerden het afgelopen jaar ook goed lezen met Mary. Het Arabisch is niet zo gemakkelijk. Toch genieten wij er van. Speciaal voor de mensen in Nederland hebben wij een stukje video gemaakt. Dat kunt u vinden op de website van Jemima.

<http://www.jemima.nl/nl/Nieuws/2011-06-29/Laatste+weekjetvoor+de+vakantie>

Groetjes van Hassan en Salim

And for our english readers:

Hello everybody,

Thank you for reading the newsletter. Last schoolyear we learned also to read with Mary. The Arabic language is not easy. Wtill we enjoy it a lot! Special for you in the Netherlands we made a video. You will find it on the website of Jemima.

<http://www.jemima.nl/nl/Nieuws/2011-06-29/Laatste+weekjetvoor+de+vakantie>

With love,
Hassan and Salim

Beste Vrienden,

Ik wil jullie wat vertellen over mijn leven tot nu toe: Ik ben op 25 januari 1988 geboren in een klein dorpje Idna bij Hebron, in een moslim gezin met in totaal 10 kinderen.

Toen ik geboren werd wisten mijn vader en moeder niet, of ik een jongen of een meisje was. Mijn buik was open en ook mijn bekken was niet goed gegroeid. Mijn vader bracht mij naar Hadassa Ziekenhuis in Jeruzalem, waar ze de buik gedeeltelijk sloten, en een stoma maakten, maar waar ze voor de urine geen blaas konden vinden. Meerdere keren kreeg ik ernstige ontstekingen in de buik, maar ik overleefde. Toen ik 21 maanden oud was namen Ed en Heleen Vollbehre me op in hun huis Jemima. Zij ontdekten via familiebanden dat er in Nijmegen in het St. Radboudziekenhuis mogelijkheden waren, om de buik operatief te dicht en het bekken te verbouwen. Er werd actie gevoerd in Nederland en na drie weken was er voldoende geld om de kosten van de operatie te dekken. Het verloop van deze ziekenhuisperiode was te zien in het TV programma 'Vinger aan de Pols' in maart 1990.

Ik was toen net 2 jaar oud, en kan me van die periode alleen maar de dingen herinneren, die op video werden vastgelegd. Na de operatie werd mijn pleegouders geadviseerd mij als meisje op te voeden en mij ook een meisjesnaam te geven. In overleg met mijn ouders werd dat Heleentje, vernoemd naar mijn pleegmoeder. Zo ben ik 12 jaar een meisje geweest en heb een gelukkige jeugd gehad. Toch heb ik me altijd meer een jongen gevoeld en toen ik ouder

werd, groeide dat gevoel. Zo heb ik toen ik 14 jaar was besloten, dat ik verder wilde als jongen. Ik heb toen voor de naam David gekozen. Deze naam is in het Nederlands en Engels goed bekend, maar ook in het Arabisch als Daoud in gebruik. Zo staat mijn naam nu op mijn identiteitskaart.

Ik leerde God al jong kennen en vanuit Jemima ging ik altijd mee naar de Presbiteriaanse Baraka kerk. De kerk speelt een belangrijke rol in mijn leven. Men kent daar mijn levensverhaal met de daarbij horende gevolgen. Ik word daar als mens geaccepteerd, en ik wil graag van alles voor de kerk doen. Voor mensen in Nederland is het niet makkelijk te begrijpen, maar hier blijf je officieel altijd moslim, al geloof je in Jezus. Naar mijn familie toe, moet ik heel voorzichtig zijn in het spreken over mijn geloof. Sinds 2006 word ik behandeld met een mannelijk hormoon. Daarnaast heb ik nog altijd een stoma. Dat betekent levenslang veel extra medische kosten, die door geen enkele verzekering hier worden gedekt. Dat maakt mij wel afhankelijk van Jemima, ook op langere termijn.

Binnen Jemima heb ik samen met Baha een plaats gekregen, waar ik voor mezelf zorg. Ik probeer meer en meer in mijn eigen onderhoud te voorzien door het bewerken van hout. Verder zijn er taken binnen Jemima, die ik vervul. Ik ben heel dankbaar, dat ik in Jemima kan wonen. Soms komt bij mij de vraag op: Als ik nooit in Jemima was gekomen, waar zou ik nu dan zijn geweest??

Vriendelijke groeten,

David Sawayfa

Colofon

Jemima is een christelijke instelling in Beit Jala in Israël (op de zogenaamde Westbank) voor Arabische kinderen en jongeren met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking.
Correspondentie naar Israël
House Jemima, P.O. Box 1568, Jerusalem 91015, Israël.
Telefoonnr: 00 - 972 - 2275 0044
Fax: 00 - 972 - 2277 7922

E-mail: info@beitjemima.org
Website: www.jemima.nl

Contact Stichting Jemima
Molenweg 9, 1871 CD Schoorl
T: 072 - 5093 954
Email: hans.van.der.pluijm@jemima.nl
info@jemima.nl

Giften
Zij die ons werk willen steunen, kunnen hun bijdrage storten op bankrekeningnummer 36.75.07.560 of ING-rekening 76 22 18 ten name van Stichting Jemima, Schagen.

Legaat
Indien u het werk van de Stichting Jemima testamentair wilt gedenken, gebruikt u dan de volgende formulering: "Ik verklaar te legateren aan de Stichting Jemima te Schagen de som van €..... vrij van rechten".

Publiciteit
Aanvragen voor presentaties, folders en/of nieuwsbrieven s.v.p. bij het Contactadres.

Vrijwilligerswerk
info@jemima.nl

2 Bemoediging voor moeders
"Ik dacht dat mijn zoon niets kon, maar nu weet ik dat hij echt heel veel kan!" Aan het woord is de moeder van Mohammed, een jongetje uit het Home Based Intervention project...

3 Samech en Omar
Het is gelukt! Samech houdt het vol om bijna een uur in een trip trap stoel te zitten! Om deze boodschap van Susan goed te begrijpen moeten we terug naar het begin hoe dit jongetje op...

4 Huisbezoek
Op 9 mei ben ik met de directeur Raed, Zuster Emanuela, twee werkers en drie bewoners op huisbezoek geweest. Nadia woont op de groep Kezia en haar zus Rasha woont op de groep...

5 Website
Fijn dat u de nieuwsbrief leest. Wij leerden het afgelopen jaar ook goed lezen met Mary. Het Arabisch is niet zo gemakkelijk. Toch genieten wij er van. Speciaal voor de mensen in Nederland...

JEMIMA NEWS

Nieuwsbrief van stichting Jemima

Hulp of geen hulp van Palestijnse autoriteiten?

U heeft het allemaal kunnen lezen in de kranten: "Palestijnse overheid schiet Jemima te hulp". Het klopt dat met de Palestijnse overheid, vele gesprekken zijn gevoerd en er ook ruimhartige toezeggingen zijn gedaan. Tot op dit moment is het nog steeds bij die toezeggingen gebleven. De mensen die ons deze toezeggingen hebben gedaan zijn absoluut van goede wil en ergens in het systeem van deze overheid zit een hiaat. Want a de minister van sociale zaken heeft iets toegezegd en de premier van het land zet daar zijn handtekening onder! Hoe kan het dan dat dit niet resulteert in daden en dat nog geen geld is gestort?

Dit houdt ons in Jemima natuurlijk enorm bezig en tegelijkertijd tikt de klok door. De zeer positieve houding van de overheid en hun haast smekende vraag om te stoppen met de uitvoering van het besluit de kinderen naar huis te sturen. Daarnaast de enorme gulle financiële reacties van velen op het bericht dat wij enkele van onze kinderen naar huis moesten sturen. Beiden heeft mij toen doen

besluiten de uitvoering van het naar huis sturen van kinderen en medewerkers in de ijskast te zetten.

Wij hadden een enorme financiële schuld opgebouwd doordat wij leveranciers niet of niet volledig konden betalen en door achterstand in betaling van salaris. Doordat er in een keer zo veel hulp vanuit Nederland kwam werd deze schuld

• Welk beeld kan hier?

behoorlijk ingelopen en werd daarmee nog niet nog niet volledig weggewerkt. Met het gegeven dat de Palestijnse overheid nog steeds geen actie onderneemt

Werken bij Jemima?

Werken bij Jemima?

Blijf het werk van Jemima steunen!

Vervolg op pagina 2 »

om ons te helpen blijft het zo dat wij wellicht toch genoodzaakt zijn om onze besluitvorming om kinderen en medewerkers naar huis te sturen toch uit te moeten voeren.

Zoals al eerder in de nieuwsbrief is aangegeven zijn de donaties die structureel binnenkomen niet voldoende om een begroting op te bouwen. Met andere woorden wij weten niet zeker of elke maand wel voldoende geld aanwezig is om de lopende kosten te kunnen betalen. Je zou kunnen zeggen; als je geen geld hebt om biefstuk te kopen bij de slager dan zal je een stapje terug moeten doen en gehakt moeten kopen of zelfs helemaal geen vlees. In elke organisatie speelt dat je moet weten wat je aan geld binnen kunt krijgen want op basis daarvan kun je aangeven wat je kunt uitgeven. Ook binnen Jemima speelt dit!

Op 19 juli vertrek ik wederom naar Jemima en zal daar met ministers en andere hoogwaardigheidsbekleders spreken. Ik zal ook spreken met kerkelijke instanties en zien of daar mogelijkheden zijn om aan te sluiten. Indien er voor mijn vertrek uit Jemima geen geld is gestort dan zie ik geen andere optie om reeds eerder genoemde maatregelen wederom voor te leggen aan de raad van bestuur en het advies te geven de bezuinigingsplannen uit te voeren.

Ik hoop dat u begrijpt dat ik persoonlijk deze maatregelen liever niet zou uitvoeren. Uw gebed om mij in deze te laten leiden door onze genadige Vader zou ik hierin zeker op prijs stellen.

Ondertussen blijft mijn zoektocht naar alternatieve financiële stromen doorgaan en weet ik mij gesteund door enkele vrijwilligers die mij hierin bijstaan.

Hans van der Pluijm
Bestuurder

Boekje 25 jaar in Jemima

Sr. Emmanuela heeft de afgelopen jaren gewerkt aan een boekje waarin zij met foto's en tekst haar belevingen beschrijft van de afgelopen 25 jaar.

Op de receptie van Jemima werd dit boekje door velen besteld. Doordat de drukker toen nog niet de ingebonden

Bemoediging voor moeders

“Ik dacht dat mijn zoon niets kon, maar nu weet ik dat hij echt heel veel kan!”

Aan het woord is de moeder van Mohammed, een jongetje uit het Home Based Intervention project. Het project is bedoeld voor kinderen met een ernstige meervoudige handicap. Deze kinderen komen niet naar Jemima. Thuis worden zij begeleid door de ouders en familie. De werkers van het project helpen de families bij het vinden van activiteiten om de ontwikkeling te stimuleren. Mohammed is een van de kinderen die hulp krijgen. Hij zit eigenlijk aan de bovengrens van de doelgroep gezien zijn verstandelijke ontwikkeling. Op dit moment werkt hij met Siham (werker HBI) en zijn moeder aan mond- en taalgroepjes. Dat hij vooruit gaat is duidelijk te zien en zijn woordenschat is flink aan het uitbreiden.

Dat Mohammed veel kan vergeleken met andere kinderen werd duidelijk tijdens het jaarlijkse dagje uit in mei. Voor de moeders was er een ontmoeting geregeld met een oud medewerker. Zij ging met hen in gesprek over de reacties uit de omgeving. Het was bemoedigend voor de moeders om ervaringen uit te wisselen. Ze krijgen allemaal geregeld negatieve reacties op het feit dat hun kind een ernstige handicap heeft. Mooi om dan te zien dat de moeders met elkaar tot de conclusie komen: wij hebben een bijzondere taak gekregen, namelijk om voor deze speciale kinderen te zorgen. Ze geven ons zoveel liefde, dat zouden we niet willen missen!

De kinderen kregen in tussentijd activiteiten aangeboden. Halverwege de dag was er Hydro therapie voor alle kinderen in een extra verwarmd bad. Erg belangrijk voor deze veelal vergroeide kinderen dat ze kunnen ontspannen op een genietende manier. Na een lekkere picknick was iedereen moe en voldaan. Voor de kinderen was het een dag met lekker veel aandacht en voor de moeders een bemoediging om elkaar te spreken. Deze moeders vragen om méér van zulke dagen. Wij zijn blij met deze stap en hopen dat de ouders in de toekomst elkaar ook meer informeel gaan steunen.

versie klaar had werd een proefexemplaar getoond. Vanaf augustus is de mogelijkheid om het boekje te verzenden. Dit boekje is te bestellen bij het bedrijfsbureau voor euro 23,50 (incl. verzendkosten) U kunt dit telefonisch doen door te bellen naar 072-5093954 of via de email info@jemima.nl.

SAMECH

Het is gelukt: Samech houdt het vol om bijna een uur in een trip trap stoel te zitten! Om deze boodschap van Susan goed te begrijpen moeten we terug naar het begin hoe dit jongetje op Jemima kwam. Ruim 5,5 jaar geleden werd Samech op Jemima gebracht, omdat zijn levenskansen zeer gering waren. Tijdens een succesvolle operatie werd een drain in zijn hoofd geplaatst en Samech's situatie stabiliseerde. Hij heeft een blijvende ernstige hersenbeschadiging: hij kan niet zien en zal ook verstandelijk een flinke achterstand blijven houden.

Op groep Lemuel krijgt Samech de zorg die hij nodig heeft. Van een schrikkerige baby ontwikkelt hij zich tot een peuter die langzaam maar zeker open staat voor zijn omgeving. Op driejarige leeftijd gaat hij dagdelen naar de dagbesteding in Eber. Hij leert om aanwezig te zijn in een

andere omgeving en raakt gewend aan andere mensen. Sinds vorig jaar september komt Samech hele dagen naar de dagbesteding. Susan en Ghada werken daar dagelijks met hem en de andere kinderen aan ontwikkeling. Samech gaat steeds meer interesse krijgen voor wat er gebeurt in zijn omgeving. Zo kan hij nu lachen als een ander kind plezier heeft. Nog steeds vraagt het veel extra inzet van de werkers om hem bij alles te betrekken en dat heeft vooral te maken met zijn blindheid. In samenwerking met fysio- en ergotherapie werken alle medewerkers aan de ontwikkeling van zijn motorische mogelijkheden. Allereerst is het dan belangrijk dat Samech zijn zware en grote hoofd zelfstandig omhoog kan houden. Dat ging de afgelopen jaren steeds met stapjes vooruit. Nu is Samech dus zo ver dat hij zelfstandig zijn hoofd omhoog kan houden en recht kan zitten in een trip trap stoel. Een mijlpaal voor dit vrolijke jochie!

OMAR

Aan het einde van het schooljaar zijn ze trots op het resultaat. Mary en Dialla laten zien wat ze het afgelopen jaar hebben bereikt met Omar. Graag laten wij u meegenieten van de ontwikkelingen van deze bijzondere jongen.

Omar heeft het Down syndroom. Hij is een nakomertje thuis en zijn familie vertroeteld hem graag. Hij zag er daarom ook verzorgd en schoon uit toen hij op de eerste schooldag in september 2010 door zijn moeder gebracht werd. Omar werd thuis zo goed verzorgd, dat hij zelf helemaal niets hoefde te doen. In overleg met zijn familie werd dat op Eber anders

aangepakt. Vanaf de eerste dag werkte de familie met ons samen om te zorgen dat Omar zelf leerde eten, zelf naar de wc ging en ook zelf zou leren praten.

Wat een ontwikkelingen maakte deze jongen mee. Hij eet nu zelf met de andere kinderen aan tafel. Omar is klok zindelijk geworden en heeft hierin geen hulp meer nodig. Omar is zelfs zo hard vooruit gegaan dat hij nu al eenvoudige schoolse vaardigheden heeft geleerd. Hij kent de belangrijkste kleuren en vormen. Hij leest en schrijft vier letters en vijf cijfers. Een van de belangrijkste ontwikkelingen is dat zijn leefwereld een heel stuk groter is geworden. Bleef hij thuis alleen maar

binnen, nu komt hij dagelijks in aanraking met andere kinderen en volwassenen. Omar praat nu met woordjes en soms zelfs al met eenvoudige zinnen. In de taal-groepjes en de klas wordt er steeds met hem geoefend om nieuwe woorden aan te leren. Omar praat nog erg veel na en leert stapje bij stapje om zijn eigen mening te vormen. Zo kan hij nu vertellen tijdens het eten of hij genoeg heeft gehad, meer wil of dat hij iets anders wil. Hij leert nu om tijdens de dag een paar keer uit twee dingen te kiezen. Wil je op de schommel of wil je op de fiets? Wil je een puzzel maken of speel je liever met blokken? Wat is het mooi om te zien dat Omar zo ontwikkelt en dat de familie zo goed samenwerkt. Omar's moeder laat hem elke dag naar de weersverwachtingen kijken. Tijdens de dagopening in de klas vertelt hij aan teachers en kinderen wat hij daarvan nog weet. Omar, zijn teachers en ook familie kijken er naar uit wat Omar in het nieuwe jaar weer zal leren!

HUISBEZOEK

Op 9 mei ben ik met de directeur Raéd, Zuster Emanuela, twee werkers en drie bewoners op huisbezoek geweest. Nadia woont op de groep Kezia en haar zus Rasha woont op de groep Ruchama en haar broer Ahmed woont op de groep Jachin. Rasha en Nadia zijn één van de eerste kinderen die in Jemima kwamen wonen.

Het was 11 jaar geleden dat ze voor het laatst op huisbezoek zijn geweest. Het was voor iedereen spannend. We hadden geen idee wat we konden verwachten. De vader van de kinderen was getrouwd met twee vrouwen, de vader is zeven jaar geleden overleden. De twee vrouwen kunnen het heel goed met elkaar vinden, het zijn net zussen van elkaar. Elk hebben ze een huis identiek aan die van de ander en deze zijn naast elkaar. De tweede vrouw heeft 7 gezonde kinderen gekregen, half broers en zussen van onze bewoners.

De Reis

Het was een lange trip van ongeveer drie uur van Beit Jala naar Jenin. Het uitzicht

onderweg was prachtig, jammer dat de bewoners dit niet kunnen zien. Ze zijn allen blind. De jongeren waren heel relaxed, tegen verwachting in. Elke bewoner had een begeleider mee. Onderweg genoten we van de koffie en wat lekkers.

Aandacht

Diverse tantes, een zus en twee broers kwamen op bezoek. Ze verwelkomden de jongeren met veel hartelijkheid. Er werd meteen een maaltijd geserveerd. De jongeren hebben zitten smullen. De jongeren voelde zich meteen thuis. Waarschijnlijk doordat ze bekende geuren roken. Deze drie jongeren zijn vooral georiënteerd op

JEMIMA